

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 311/2025
13.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Лазић, адвокат из ..., против туженог ПД „Неимар пут“ ДОО Салаковац, чији је пуномоћник Ђорђе Гачевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 662/24 од 12.09.2024. године, у седници одржаној 13.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 662/24 од 12.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 662/24 од 12.09.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П1 82/23 од 24.01.2024. године, у ставовима првом, трећем и четвртном изреке, којима је обавезан тужени да тужиоцу по основу прековременог рада за период од 15.03.2017. године закључно са 09.05.2018. године исплати појединачне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате и да на досуђене износе изврши уплату доприноса за обавезно социјално осигурање по стопи и основицама које важе на дан уплате, све ближе наведено тим ставовима изреке, као и да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 320.421,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.. Одбијен је, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих законом предвиђених разлога.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) и оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 07.12.2018. године. Вредност предмета спора је 368.040,15 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 3.113,14 евра (1 евро = 118,2214 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић